

Arrest

nr. 284 825 van 15 februari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 6 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“de beslissing van de verwerende partij van 29.07.2022 waarbij de afstand wordt vastgesteld van het verzoek tot internationale bescherming (stuk 1)”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 juli 1997 dient de verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Dit verzoek werd afgewezen met een beslissing van 28 juli 1998 (bijlage 26*quater*).

Op 13 januari 2020 dient de verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 26*quinquies*.

Op 23 september 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. Het beroep dat de verzoekster tegen

deze beslissing instelde, wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen (RvV 13 april 2021, nr. 252 676).

Op 26 mei 2021 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoekster een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13^{quinqies}).

Op 9 november 2021 neemt de gemachtigde nogmaals een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep dat de verzoekster tegen deze beslissing indiende, wordt door de Raad verworpen (RvV 14 juni 2022, nr. 274 050).

Op 22 januari 2022 wordt de verzoekster in Frankrijk aangetroffen in onregelmatig verblijf. Zij krijgt er het bevel om het Franse grondgebied onmiddellijk te verlaten.

Op 24 januari 2022 dient de verzoekster voor de derde maal een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Zij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 26^{quinqies}, alsook van een zogenaamde ‘Dublinbrochure’.

Op 29 juli 2022 maakt de gemachtigde per drager aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een brief over waarin het volgende wordt gemeld:

“(…)

Mijnheer de Commissaris-generaal,

H., B.

nationaliteit : Bosnië en Herzegovina

geboren te V. op xx.xx.1972

• Ik heb de eer u te laten weten dat de betrokkene opgeroepen werd om zich aan te bieden op 19/04/2022. Hij/zij gaf hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg. Bijgevolg wordt hij/zij geacht afstand gedaan te hebben van zijn/haar verzoek om internationale bescherming.

Met de meeste hoogachting.

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

(…)”

Dit schrijven wordt aan het verzoekschrift toegevoegd als zijnde de “*bestreden beslissing van de gemachtigde dd. 29.07.2022*” (inventaris verzoekschrift, stuk 1).

Op 21 september 2022 beslist de gemachtigde nogmaals tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep dat de verzoekster tegen deze beslissing indiende, wordt door de Raad verworpen (RvV 20 december 2022, nr. 282 198).

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verweerder de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid op:

“De verweerder stelt vast dat het beroep van de verzoekende partij gericht is tegen ‘verwittigen CGVS afstand asiel’.

De interne nota ‘verwittigen CGVS afstand asiel’ is echter geen aanvechtbare beslissing. Een verwittiging afstand asiel, zoals de titel impliceert, is een verwittiging naar het CGVS dat verzoeker geacht wordt afstand gedaan te hebben van zijn asielaanvraag omwille van een ‘no-show’ en is geen beslissing als dusdanig.

Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens de art. 39/2,§2 en 39/82, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp hebben.

Desbetreffend dient voor het begrip 'beslissing' teruggegrepen worden naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St. Kamer, 2005-206, nr. 2479/001,83).

Aldus dient onder een 'beslissing' of 'bestuurshandeling' te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene. Dit is in casu niet zo. Inderdaad is de interne nota 'verwittigen CGVS afstand asiel' een niet aanvechtbare rechtshandeling. Er worden immers geen wijzigingen aangebracht in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene.

Aldus is de interne nota 'verwittiging CGVS afstand asiel' geen voor vernietiging vatbare bestuurshandeling.

Verder merkt verwerende partij ook op dat de instructies in deze interne nota, niet bestemd zijn voor derden buiten het bestuur en kunnen op zich geen aanleiding geven tot aanvechtbare beslissingen of bestuurshandelingen.

Het beroep is dus onontvankelijk."

Ambtshalve wordt hieraan ter terechtzitting nog toegevoegd dat de bestreden akte een mededeling aan de commissaris-generaal betreft die de rechtstoestand van de verzoekster op zich niet wijzigt. De verzoekende partij wordt tevens gewezen op de bepalingen van artikel 71/2ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), waaruit blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten de beslissing is die ten aanzien van de betrokkene de afstand van het verzoek om internationale bescherming vaststelt.

De advocaat van de verzoekster geeft hieromtrent te kennen dat de vaststelling van de verweerder wel degelijk een aanvechtbare rechtshandeling is omdat de afstand van de asielaanvraag wordt vastgesteld, hetgeen wel degelijk rechtsgevolgen heeft aangezien er rekening mee wordt gehouden wat het aantal ingediende asielaanvragen betreft. De advocaat van de verzoekster geeft, wat betreft de toepassing van artikel 71/2ter van het Vreemdelingenbesluit, nog aan dat een dergelijk bevel enkel opnieuw de afstand van het verzoek om internationale bescherming vaststelt.

Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing, een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nr. 36). Administratieve maatregelen die geen uitvoerbare kracht hebben en geen gevolg voor de rechtstoestand van de verzoekster, komen niet in aanmerking voor vernietiging. Hetzelfde geldt voor mededelingen waarbij de administratie inlichtingen verstrekt (MAST A., DUJARDIN J., VAN DAMME M., VANDE LANOTTE J., *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Wolters Kluwer, 2017, nr. 1312).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster op 24 januari 2022 een derde verzoek om internationale bescherming indiende, waarna zij door de diensten van de verweerder diezelfde dag nog in het bezit werd gesteld van een bijlage 26quinquies en een 'Dublinbrochure'. De verzoekster ondertekent de bijlage 26quinquies en op 24 januari 2022 tekent zij tevens en op afzonderlijke wijze voor akkoord van de ontvangst van de 'Dublinbrochure'. Op de bijlage 26quinquies wordt in eerste instantie vermeld dat de verzoekster zich dient aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 maart 2022 om 10u00, datum op dewelke de verzoekster wordt verzocht om zich aan te bieden op 19 april 2022 om 10u00. De verzoekster kwam echter niet opdagen voor het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 april 2022.

Artikel 71/2ter, § 1, van het Vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

"Wanneer de vreemdeling, in het kader van de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, wordt opgeroepen of om inlichtingen wordt verzocht, maakt deze oproeping of dit verzoek melding van de inhoud van artikel 51/5, §1, vijfde lid, van de wet."

Artikel 51/5, § 1, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt:

“Indien de vreemdeling binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, wordt de vreemdeling geacht afstand gedaan te hebben van zijn asielverzoek.”

De Raad stelt vast dat onderaan de bijlage 26*quinquies*, die aan de verzoekster werd uitgereikt, uitdrukkelijk en met vetzetting het volgende wordt vermeld:

“De voornoemde wordt er van in kennis gesteld dat: (...) Indien hij(zij) binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, hij(zij) geacht wordt afstand gedaan te hebben van zijn (haar) verzoek om internationale bescherming.”

Bijgevolg is voldaan aan het bepaalde in artikel 71/2*ter*, §1, van het Vreemdelingenbesluit.

Artikel 71/2*ter*, §3, van het Vreemdelingenbesluit bepaalt voorts als volgt:

“§ 3. Indien de vreemdeling geacht wordt afstand gedaan te hebben van zijn asielverzoek en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, dient deze het grondgebied te verlaten. De minister of zijn gemachtigde stelt de vreemdeling hiervan in kennis door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13.

Er wordt overgegaan tot de intrekking van de afgegeven documenten op het moment dat de vreemdeling een asielaanvraag indient en, zo nodig, van het attest van immatriculatie.”

Nadat de verzoekster niet kwam opdagen op haar afspraak bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 19 april 2022, heeft de gemachtigde aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een brief overgemaakt waarin het volgende wordt gemeld:

“(…)

Mijnheer de Commissaris-generaal,

H., B.

nationaliteit : Bosnië en Herzegovina

geboren te V. op xx.xx.1972

• Ik heb de eer u te laten weten dat de betrokkene opgeroepen werd om zich aan te bieden op 19/04/2022. Hij/zij gaf hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg. Bijgevolg wordt hij/zij geacht afstand gedaan te hebben van zijn/haar verzoek om internationale bescherming.

Met de meeste hoogachting.

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

(…)”

Dit schrijven betreft de loutere mededeling van de diensten van de verweerder aan de commissaris-generaal dat de verzoekster geacht wordt afstand te hebben gedaan van haar verzoek om internationale bescherming omdat zij zich niet heeft aangeboden op 19 april 2022. Deze mededeling aan de commissaris-generaal brengt op zich geen rechtsgevolgen mee voor de verzoekster. Overeenkomstig artikel 71/2*ter*, §3, van het Vreemdelingenbesluit moet de gemachtigde immers eerst nog beslissen of aan de verzoekster het verblijf in het Rijk wordt geweigerd, waarna een bevel om het grondgebied te verlaten overeenkomstig het model van bijlage 13 dient te worden getroffen waarin de verzoekster ervan in kennis wordt gesteld dat zij geacht wordt afstand te hebben gedaan van het ingediende verzoek om internationale bescherming en dat haar het verblijf in het Rijk wordt geweigerd. Het is derhalve niet de thans bestreden mededeling aan de commissaris-generaal, maar de later genomen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) waarbij ten aanzien van de verzoekster zelve wordt vastgesteld dat zij geacht wordt afstand te hebben gedaan van haar verzoek om internationale bescherming. Een dergelijke akte heeft, in tegenstelling tot de thans bestreden mededeling aan de commissaris-generaal, wel degelijk een uitvoerbaar karakter. Het is derhalve het bevel om het grondgebied te verlaten volgens het model van bijlage 13, zoals bedoeld in artikel 71/2*ter*, §3, van het Vreemdelingenbesluit, dat een wijziging aanbrengt in de rechtstoestand van de verzoekster, en niet de mededeling van de gemachtigde aan de commissaris-generaal dat de verzoekster geacht wordt afstand te hebben gedaan van haar verzoek om internationale bescherming. Het betoog van de advocaat van de verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd.

Ten overvloede merkt de Raad op dat de gemachtigde op 21 september 2022 is overgegaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De verzoekster heeft tegen deze beslissing bij de Raad een beroep ingediend op 26 oktober 2022 (RvV 20 december 2022, nr. 282 198). De advocaat van de verzoekster heeft over deze specifieke beslissing ter terechtzitting niets aangebracht. Het wordt dan ook niet weerlegd dat dit navolgende bevel om het grondgebied te verlaten de uitvoerbare beslissing betreft waarmee ten aanzien van de verzoekster de afstand van het verzoek om internationale bescherming wordt vastgesteld.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid is gegrond. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE